

POOBALAĆ (4) *vb pf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w po- oraz ob-); -bã- (3) BudBib, MWilkHist, WujNT; -ba-BibRadz (1).

fut 3 sg poobâlâ (1). ◇ praet 3 sg m poobâlâl (2). ◇ 3 pl m pers poobâlali (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

Przewrócić, zburzyć, zniszczyć, zrujnować wiele; destruere PolAnt, Cn; diruere PolAnt; suffodere Vulg; disturbare, inaedificare, percellere, revellere, vellere Cn [co] (4) : Y złupił miasto a popalił ie ogniem/ á domy w nim y mury około niego poobálał BibRadz 1.Mach 1/33; BudBib 1.Mach 1/33; Wnidzie przez was krol wŹzey chwały Po obala wáfze wáły. MWilkHist E3v; Pánie/ Proroki twoie pobili/ ółtarze twoie poobaláli WujNT Rom 11/3.

Synonimy: poburzyć, zburzyć, zepsować, zniszczyć.

Formacje współrdzenne cf WALIĆ.

Cf POOBALANY

DDJ